

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de döue ori pre septemana:
Duminică și Joișa. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditorul ţoiei, pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scisorii francate, adresate către expeditura. Pretul prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 74. X

ANULU XXIII.

Sabiu 18|30 Septembrie 1875.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. și pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și teri strine pre anu 12 1/2, anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia óra cu 5 1/4, cr. si pentru a treia repetare cu 3 1/4, cr. v. a.

Arondarea Tranniei in comitate.

Nu este demultu de când diurnalele din Budapest'au facutu publicul cunoscutu, ca Transilvania are sa se imparta politicesce altfelui de cum este astazi impartita si adeca au sa se reduca cercurile jurisdicțiunali la 13 comitate cu numerulu. Este mai o jumetate de luna de când s'a ivit scirea cea dintâia in privintia nouei arondari a Transilvaniei, diverse diurnale unguresci si-au datu parerea loru aprobandu proiectat'a impartire, nu numai pentru partea cea generale a ori-cărei arondari, pentru o mai buna administratiune, dara si pentru ca este proiectata de asiā, înătu in tōte jurisdicțiunile elementulu magiaru este, celu putieni, intr'o insennata minoritate, prin urmare pentru ca este proiectata arondarea de a magiarisā mai ingraba tōta Transilvania.

Aprobarea se preface in desaprobar catranita indata ce ia omulu foile sasesci in mâna, pentruca fundulu regescu, dupa proiectulu foilor din Budapest', este daraburitu si anec-satu parte la treiscaunele secuiesci, la Fagarasiul romanescu, impreunatu cu Naseudulu romanescu si arondatu in unu comitatul alu Sabiului.

Români dupa cātu scimu noi n'au disu la lucrulu acest'a mai nimic'a, si puté omulu crede, ca dupa cum se intempla cu multe alarmări diurnalistice, dupa vre-o 8 dile, se va in-gropă si acést'a in marea uitărei, cu atât'a mai vertosu, cu cātu „Pesti Napo“ afirmă, ca detaiurile publicate despre arondare nu suntu tocmai asiā dupa cum se publicase.

Adunarea districtuale a Brasovului si dupa acest'a fóia, „Tageblatt“ de aici, ingrigescu că lucrulu sa nu adormă in graba. O deputatiune de patru sasi din districtulu de astazi alu Brasovului merge la ministrulu de interne si la insusi regele că sa protesteze in contr'a arondărei presupuse si in contr'a arondărei cu carea amenintia foile daraburirea fundului regescu. Alte deputatiuni sasesci au sa urmeze dupa perspectiv'a ce ni o deschidu pareile ce le cetim in publicistic'a sasescă.

Pâna aici aflam procesulu naturalu. Amorul propriu trebuie sa se manifesteze mai alesu cându acest'a se vede atinsu in partea cea mai sensibile.

Argumentările inse ne paru ciudate si de o parte si de alt'a.

La cea mai nevinovata manifestiune a simtimentului naționalu din partea românilor, la cea mai mica pretensiune de a se satisfac unui dreptu lasatu de Ddieu fia-cărui omu ni se reflectează si dintr'o parte si dintr'alt'a cu gravitatea in afara, cu invitiuirea ca provocămu passiunile de rassa.

Sa vedem acum in ce modu procedu părțile cari se mandrescu adesea ori cu fracea cea inalta ca nu voru nici mai multu nici mai putieni decâtua intemeierea civilisatiunei. „Pesti Napo“, vorbindu despre arondare, dice, ca secuui trebuescu susu-tienuti in impartirea jurisdicțiunale de pâna acum, pentru că sa fia unu zidu tare alu Ungariei in resaritu si sa intrerupa cu totulu continuitatea limbei romane cu Moldova româna si sa se faca totu ce se va puté că aceeasi continuitate sa se intrerupa si spre Muntenia romana. Ce este aci decâtua proiectarea sterperei elementului român-

in interiorulu Ungariei? Asociatiunea ideilor ne duce la alta manifestatiune a aceleiași foi, carea aștepta dela gimnasiulu si seminariulu catolicu inițiatu de episcopulu Paoli in Bucuresci, că in restempu de diece ani fia-care omu intelligent in România se vorbesc unguresce. Ací se vede ce nemarginitu este visulu magiarisărei!

Ceealata parte representata de „S. d. Tageblatt“ voiesce cu ori ce pretiu sa nu i se atinga „pamentulu sasescu“, pentruca atunci e vai de cultur'a orientului, că si cându cultur'a aru aternă dela nisce cercuri jurisdicțiunale produse de asiediemintele tie-rei din evulu mediu.

Din tōte acéste se vede ca ceea ce aru trebui sa aiba ori ce patriotu inaintea ochilor: inlesnirea adminis-tratiunei este pusa sub papuculu passi-unei de rassa in moduri diverse.

Aici aru trebui in interesulu celu adeveratu alu patriei, alu binelui co-munu si alu culturei sa dica si români unu cuventu si adeca: arondarea sa se faca cum cere o bona administratiune, fără de a se asupri nici românu, nici un-guru, nici sasu, fiindu spre binele si multiamirea tuturor acestor'a caci suntu toti fii ai unei si aceleiasi patrie.

Din cuventarea lui Mich. Polit.

Publicămu aici dupa raportulu stenograficu alu dietei acelu passu din cuventarea lui Polit, care se referesce la cestiuinea naționalităilor.

„... Viéti'a parlamentaria a Ungariei se află in decursu de optu ani intr'o stare extraordinarie. Desfasiurarea marilor principie, pare-riile despre positiunea Ungariei către Austr'a, despre autonomia si inde-pendint'a Ungariei desbinara tiér'a intréga in döue partide mari.

Parlementarismulu regulatu si binefacatoriu fu respinsu inapoi prin luptele pentru dreptulu de statu. Acé-st'a intr'adeveru a fostu o stare es-ceptiunale. De cându se realiză inse fusiunea celor döue partide mari, mi se pare ca on. guvernul se nesuiesce a abate viéti'a parlamentaria in alvi'a ei naturala. Acest'a nu e unu desavan-tagiu, ci mai multu unu avantagiu si pre lângă unele presupunerri o proce-dere corecta.

In state constitutiunali, unde relatiunile suntu regulate, unde viéti'a parlamentaria se manifestează in anumite forme prescrise, unde partidele se misca in directiuni anumite si pre basele solide ale dreptului publicu, acolo cuventulu de tronu nu poate si nu trebuie sa fia altu ce-va decâtua, că sa dicemu asiā, unu programu de spre agendele parlamentului. Acest'a este credu eu tipulu cuventului de tronu, pre care eu dupa principiele constitutiunali lu consideru numai că o expresiune a onor. guvernului actualu.

Cuventulu de tronu indigita cu deosebire la cestiuurile financiali in-semnante.

Nu e vre-o indoială, onorata Casa, ca estiunea financiale in genere, iéra cestiuinea vamale si a bancei in specialu, suntu de mare insemnata. Dara afara de cestiuinea financiale e óre situatiunea actuale a Ungariei in asiā buna ordine, in asiā buna stare, cătu ea sa poată astepta viitoriul cu li-niscire? Esista conditiunea principale a rezolvarei fericite a cestiuiei finan-ciali, esista concordia tuturor popo-relor din Ungaria? Esista patrio-

tismulu, care poate sa depareze toti pericolii patriei? Me temu, ca la tōte aceste intrebări vomu trebuī sa res-pundemus ca nu.

Period'a cea mai nouă a istoriei na-réta mai multe organisme de statu, cari din afara se paréu tari si solide, dara in interiorulu loru erau slabe si fără putere. Austr'a se parea tare in period'a lui Bach, era o putere mare, incheia aliantie, avea o armata mare, — dara la prim'a atingere din afara intregu sistemulu cadiu. Francia lui Napoleonu parea atâtu de puternica, cătu intréga Europ'a pandea cu spaima ori ce cuventu alu imperatorului. In corpulu legislativu intréga opositiu-ne constă din cinci barbati. O atingere din afara — si sistemulu intregu se sfaramă, si mic'a majoritate capetă dreptulu. Eu nu afirmu, ca Ungaria se află de presentu intr'o asemenea stare, cum era Austr'a in period'a lui Bach. Acést'a nu se potrivesce, pentruca Ungaria are constitutiune si parlamentu. Dara togm'a in privint'a acést'a, intru cătu se referește la viéti'a constitutiunale si parlamentaria, Ungaria se află intr'o stare abnormale. Cine cunoște condițiunile fundamentali ale parlamentarismului, cine scie, ca parlamentul are sa fia es-pressoanea fidela a vointei popora-tiunei din tiéra, acel'a observandu starea Ungariei s'aru surprinde prin grandiosulu contrastu ce esista intre poporu si parlamentu. Acést'a este o enigma ce nu s'aru puté deslegă de locu, deca istoria vietiei parlamentarie din Ungaria nu ni-ară dă o des-lusire. Vécuri intregi Ungaria repre-sentă nobilimea, in nobilime inse intréga boerimea Ungariei se contopea intr'o naționalitate si acést'a era cea magiara. Si asiā Ungaria totu-déun'a a representatu magiarismulu, de unde a urmatu, ca Austr'a (strigări: S'audim!) Pre tribuna! Oratorulu se urca pre tribuna), dicu, ca consecuentia acestui faptu era, ca Austr'a, de căte ori voiă sa tracteze cu Ungaria, tractă firesce totu-déun'a cu acei'a, cari representau Ungaria in parlamentu. O urmare mai mare a fostu, ca de căte ori Austr'a era silita sa faca concesiuni Ungariei, estradă potestatea de statu totu-déun'a acelor'a ce representau Ungaria in parlamentu. Asiā a fostu in an. 1848 si asiā s'a intemplatu la 1867. Ce va sa insemeze inse a avé potestatea de statu in mâni, acést'a se scie in Europ'a apuséna din viéti'a parlamentaria forte apriatu; se scie, ca potes-tatea de statu aflandu-se numai in mâni unei partide face o mare pu-tere, dara nu potu avé inchipuire, cătu de colosală devine acést'a putere, cătu acést'a potestate de statu se afia in mâni unei singure naționa-lităti si deca s'aru sci acést'a, s'aru puté deslegă enigm'a acea, ca noi naționa-litătile, cari in Ungaria suntemu in mare majoritate (contradicteri in centru), ne vedem aici in parlamentu in-tr'o minoritate atâtu de mica.

Onorata casa! Parlamentulu nefindu expresiunea poporatiunei produce stari esceptiunali si nenaturali; dreptu acea nu numai cestiuinea financiale este reulu, de care sufere patria nostra, este altu reu mai mare: e reu sistemu, principiu fundamentalu, dupa care o naționalitate se identifica cu statulu (misiare). Acést'a nu este o frasă góla, poate sa o véda ori si cine care a studiatu putieni in modu scientificu natur'a adeverata a statului.

Si aceea ce voiu dice acum, e pentru mine o convingere sciintifica asiā de tare, cum e a matematecului, ca de döue ori doi suntu patru. Statulu este o compozitioane a teritoriului si a poporatiunei, de aci se nasce statulu, dara naționalitatea remâne totudéun'a elementulu ce formă statulu, acea nu se poate extermină, trebuie multiamita. Nu se poate inse mul-tiamii prin acea, ca i se da atribute de statu, caci prin acést'a s'aru nimici ce s'a creatu. Deci naționalitatea trebuie satisfacuta in alta directiune si acést'a e posibilu numai in si prin statu si se poate esoperă numai pre calea administratiunei. Ací trebuie sa amintescu unu lucru forte insegnat. (S'audim!)

Cestiunea naționalităilor in Ungaria nu e o cestiu a dreptului de statu, ci o cestiu pura a adminis-tratiunei. Dece d-vostre voiti sa des-legati cestiunea naționalitatii că cestiu-ne de limba, atunci nu ne veti indestulii nici pre noi nice pre d-vostre. De acea legea de naționalitatea seu sa se delature de totu, seu sa se creeze in loculu ei alt'a (Aplausu viu generalu), seu sa se sistese de totu (Intrerumperi: Asiā dara voim sa o sistam!) seu sa punem alt'a in loculu ei (Intrerumperi: Nu ne veti multiamii pentru ea!) dara din punctu de vedere alu administratiunei.

„Administratiune!“ e unu mare cuventu acest'a! Administratiunea este o sciintia, o sciintia nouă, o sciintia moderna. De cându esistu state esista si o administratiune, dara sciintia administratiunei nu e vechia. Ea esista abiā de 30 pâna in 40 ani. De-cându administratiunea e o sciintia aflamă, ca fia care statu are unu sistemu istoricu de administrațiune. Si Ungaria are unu atare sistem, dara acest'a nu e nice sistemulu englezul county, nice celu helvetianu cantonalu, se apropie inse de amendoue, si acest'a e sistemulu comitatului.

Nu acea e intrebarea, dloru, ca este iertatu a dă petituiile la judecătorile cercuali in limb'a serbescă, slovacă, romana seu sasescă, ci intrebarea e, că pre basea selvgovernamen-tului comunale, cetățile si comitatele sa pôrte tipulu naționalitatilor sen-guratece, asiā cătu fia-care cetățenii alu statului ungurescu, serbii, slovacii, români si sasii, sa se semtia acasa si sa nu fia straini in patri'a loru propria. Nu-mi trece prin minte sa asamenu sistemulu cantonalu cu sistemulu de comitatulungurescu, inse dupa cea mai nouă reforma care s'a inactivat in Helvetia, suveranitatea cantonale nu e atâtu unu atributu de statu, cătu mai multu unu atributu de selvgovernamente. Vrēu sa dicu numai atâtu, ca cetățenii de statu sem-tiendu-se acasa nu are doru de tieri esterne. Italianulu in cantonulu helvetianu Tessinu doresce italianului din regatu totu binele, dara nu-lu doresce; francesulu in cantonulu Genf nu a in-vidiatu vreodata pre Francia pentru grandoreea ei. Nu vrēu sa dicu, că in Ungaria sa esiste cantone, voiu numai sa afirmu, ca esiste unu punctu archimediu, din care se poate rezolve cestiunea naționalitatii dupa dreptu pre basea dreptului de statu ungurescu.

Onorata Casa! Dvostre man-eându din punctulu de vedere alu na-tionalitatii proprie la care apartieneti si facutu ilusoriu selvgovernamen-tulu statului prin legea mancipale si

acum nesutii din ce in ce mai mult spre centralisatiune. Pentru ce? E rasasi din punctul de vedere alu natuinalitatii. Unde duce inse acésta. Acésta duce, pote duce la domnirea de rasa. Dara indata ce esiste in Ungari'a domnirea de rasa, acésta numai e cestiune de natuinalitate, cestiune de administratiune, cestiune de cultura, ci e o cestiune de putere. Cá cestiune de putere inse nu va puté esiste in modu durabilu, pentru ca civilisatiunea progresiva, cum a delaturatu domni'a feudale, asiá va delaturá si domni'a de rasa. Acest'a e memorabilu in Ungari'a si togm'a de aici se pote esplicá unu fenomenu cu privire la incurcaturele orientale. (S'audim!)

"In Europ'a intréga, in Englter'a, Germani'a, Franci'a si Itali'a s'a arestatu ore-care sympathia câtra insurgenti, numai cei din Vien'a si Pest'a simpatiseza cu turcii (Miscare). Press'a e mai turcesca, decatul turcii in Constantinopole, ba o fóia din Pest'a care stă in legatura nu numai cu ministeriulu ungurescu, ci si cu ministeriulu de esterne din Vien'a, a numitu pre insurgentii crestini hoti si talhari (Miscare). Eu, On. Casa, presupunu despre onestitatea poporului magiaru, ca acelu poporu, care a suferit sute de ani, care insusi a fostu eliberat de jugulu turcescu, care nu de multu tempu a semtitu domni'a arbitraria — de-si o domnia arbitraria civilisata — presupunu, dicu, despre acelu poporu, ca nu are togm'a parerea acestui diurnal. Ori-care aru fi in privint'a acésta parerea aceea, eu sum de opiniune, ca Austro-Ungari'a trebuie sa aiba ce-va deferentia câtra acei insurgenti crestini, cari au in Austro-Ungari'a milioane de consangeni, pre cari diet'a croata, in fati'a lumei i-a numitu frati."

Oratorulu discuta in detaiu re-scóla din Erzegovin'a si passulu din cuventulu de tronu, ce se referesce la tulburările din orientu si apoi continua:

"M'am estinsu prea tare si acum me grabescu a terminá discursulu meu.

"A motivá adres'a pre care o amu subsemnatu si eu, nu e de lipsa, ea este si forte estinsa. Impressiunea ce a facutu eri acésta adresa asupr'a casei, m'a atinsu si pre mine in modu forte neplacutu. Vedu, ca s'a cetitu in adresa lucruri ce nu stau intrens'a. Déca aru stă in adresa, ca noi natuinalitatile suntemu contr'a statului, contr'a statului ungurescu, atunci acésta mania aru fi intr'adeveru indreptatita, dara noi cunoscemu si inca forte bine datorintiele ce le avemu cá cetatieri câtra Ungari'a; aceste datorintie nici cändu nu le vomu ignorá. Noi serbii români, slovaci, sasii, nu suntemu aici colonisti, nu suntemu unu poporu care vine si trece; noi suntemu concrescuti cu acésta patria. Remasitiele protoparintilor se odichnescu aici, cá si ale maghiarilor; de asemenea amu sangeratu si noi pentru acésta patria si déca ne semtimu in acésta patria acasa, déca semtimu, ca acésta intr'adeveru e patri'a nostra, — atunci nu sciu cine este inamicul patriei (Miscare).

"On. Casa! Nu de multu, de vre-o cete-va luni amu disu in acésta sala, ca se arata in orientu puncte negre, precursorii tempestatii celei mari, si ca acésta tempestate mare ce va urmá dupa catastrofa orientale, sa ne afle aici in Ungari'a cá frati. De atunci acele puncte negre au devenit nori; tempestatea n'a inceputu inca, dara pote sa incépa in fia care minutu si déca astadi elementele se mai mulcemesu, máné totusi iéra va veni cestiunea orientale la ordinea dilei; eu inse dorescu, cá aceea catastrofa mare sa ne afle aici cá frati, gat'a a aperá patri'a, libertatea, constitutiunalismulu contr'a ori si cărui inimicu si déca toti cetatienii Ungariei, fia magiari séu nemagiari, voru tiené la patria cu sufletu si inima, atunci unu poporu de 15 milioane va

buté numerá ce-va in Ungari'a, alt mintrenea Ungari'a n'are nici unu veitoriu.

"Eu recomendu acestu projectu de adresa, nu spre acceptare, ci spre considerare."

Cetimur in „Press'a“:
Cu ocasiunea respunsului Camerelor din Ungari'a la discursulu Tro-

nului s'a urmatu dilele trecute lungi discusiuni in pres'a austro-ungara. Pasagiul din respunsulu Camerei magnatilor, cari a atrasu mai multu atentiunea si a datu locu la comentarie este celu ce mentionéza despre projectulu de reforma alu constituirei Camerei de susu. S'a disu in acestu pasagiul ca trebuie a se cautá unu terminu de mijlocu intre „drepturile istorice“ si ideile timpului presinte. Organele austro-ungare si „le Nord“ explica acestu pasagiul ca aru avea de seopu a se inlaturá prin reform'a projectata din Camer'a de susu ori-ce elementu, nemaghiaru, pentru cá pre viitoru se remâie celu putienu Camer'a de susu compusa numai de elementulu puru maghiaru; de ore-ce s'ară puté intemplá cá cu timpulu elementulu slavu, românu, croatu si germanu sa intre in pré mare numeru in Camer'a deputatilor din Pest'a.

Pasagiul din adres'a Camerei deputatilor care a datu nascere comentarielor in presa, a fostu relativ la negociarile ce se urmează intre cele doué parti ale imperiului, Ungari'a si Cisleitan'a, pentru re'noirea arangamentului pre care suntu basate institutiunile dualiste. Projectulu de adresa exprima dorint'a cá acéste negotiári sa fie echitabile de ambele parti, si face apelul la Suveranu. Unele diuarie din Vien'a s'a formalisatu de acestu pasagi, interpretându'l in sensu ca s'ară si pusu in dubin spiritulu de echitate. „Wiener Presse“ protesta contr'a oricarei suspiciuni si amintiesce ca Imperatulu este Suveranul intregului imperiu austro-ungaru, si ca nu e bine a 'lu chiemá in asemenea discusiuni, facendu'l a luá parte pentru unii in detrimentulu altor'a.

„Moniteur universel“ care trece de organulu ducelui Décazes, ministrulu de externe alu Franciei, vorbindu despre atitudinea puterilor dela Nordu facia cu evenimentele din Turci'a, crede ca Imperatulu Rusiei este animatu de acelési idei moderate, pacifice si de progresu; ca doresce progresulu popodin „Orientu“ déru nu revolutiunile. Din Vien'a citatulu organu e informatu ca acolo se desaproba ori-ce cugetare de anecsare a vre-unei provincii turcesci la imperiulu austro-ungaru. La Vien'a in cercurile diplomatice si politice se doresce o imbanatatire a sörtei crestinilor din Bosni'a si Erzegovin'a pre calea administrativa si financiara, déra nu se priimesce idea unui Statu mare slavu de Sudu, care sa atraga tardiu si elementulu slavu din Austri'a.

Cătu despre Berlinu, guvernulu de acolo nu a cugetatul nici odata a se desparti de politic'a celor-alti doi Suvarani, si in specialu de Austri'a facia cu evenimentele din Turci'a. Guvernulu din Berlinu va merge de acordu cu c le-lalte Puteri cari au semnatu tractatulu din 1856, adeca va recomanda mitinerea „stipulatiunilor internationale si ameliorarea sörtei crestinilor din orientu“

„Moniteur universel“ apreciază tactulu cu care a fostu facutu discursulu principelui Milianu si considera ilnaturatul pericolulu complicatiunilor din acea parte.

Ilusiuni perdute.

II.

Judecându dupa multimea institutiunilor, ce le avemu astadi, cultur'a nostra sociala pare a fi forte insemnatu.

Mai tóte formele unei culturi mai

inalte le aflamu la poporul nostru. Nu numai ca avemu o multime de societati literare, daru nu ne lipsescu nici societati de „Belle-Arte“, societati academice, geografice, scientifice, conservatorii, teatre etc. etc.

Poporul român se pote dara mesură in ce privesce felurimea institutiunilor sociale cu ori care poporu europénu.

Comparendu inse rezultatele dobandite si meritulu realu cu idea propria a institutiuniei ne surprinde faptul a ne fi multiemitu in totu-déun'a cu crearea simplei forme si infiintiendu societatile literarie, academice, scientifice etc. ele ne au servit noué mai multu pentru de a ne mandri cu esistinti'a loru in fati'a lumei civilisate decatul pentru a desvoltá o activitate concentrata in interesulu culturei. — Compunendu voluminósele statute din atati'a si atati'a paragrafi, alegandu presiedinti si vice-presiedinti, secretari si cassari, comitete si referenti, comisiuni si sectiuni, societatile noastre se credutu ajunse la inaltimea misiuniei loru si pentru de a mai dă din cändu in cändu semne de vietia nu le remane decatul a publicá cete unu „raportu“ séu unu „procesu verbalu“ a cărui cuprinsu dovedesce o totala lipsa de ori-ce activitate pre terenulu culturei si alu literaturei.

Afirmandu acese, departe de a cugetá la acele famosé societati literarie, care tienu siedintie impreunate „cu saltu“ séu la acelea, care prin edarea unui „Almanachu poeticu“ de feliulu celui'a alu junimei clericale din Aradu s'a facutu nemuritóre, avemu in vedere tocmai societatile noastre cele mai insemnatu.

Asociatiunea transilvana pentru literatur'a romana si cultur'a poporului român este negresitu cea mai insemnatu societate literara, ce avemu noi dincóci de Carpati. Pre lângă unu numeru considerabilu de membri fundatori onorari si ajutatori acésta societate are 1305 membri ordinari.* Conformu statutelor membrui ordinari suntu indatorati a platí in fia-care anu cete o tacsa anumita. Din numerulu insemnatu de 1305 s'a afilu inse numai 250 membri, cari satisfacu acestui primu obligamentu. Ceilalti membri in considerabilulu numeru de 1035 figuréza prin urmare că atari numai pre hartie.

Relativu la activitatea acestei societati cu membrii ilusorici, insusi presiedintele ei se vede nevoitul a constata, ca la patru adunári generale tie-nute nu s'a intemplatul nimic'a „memorable“ si astfelui nu-i remane decatul a resumá „mesurile, ce le-a luat si dispositiunile, ce le-a facutu Asociatiunea pentru promovarea scopurilor ce si-a propusu“ in urmatorele:**)

a) Reclamarea manuscriptelor lui Clain si Sincai.

Este adeveratu, ca adunarea generale a decisu inca la anulu 1861 reclamarea manuscriptelor a acestor literati români, inse astadi — la an. 1875 — decisiunea a remasu decisiune si fára resultatulu dorit.

b) Stabilirea a trei comisiuni scientifice.

Inca la anulu 1861 Asociatiunea hotarindu mai intâi stabilirea a trei comisiuni scientifice pre data a si purcesu la alegerea membrilor presiedintilor referintilor etc. pentru aceste comisiuni.

Astadi — dupa 14 ani de dile — inse comisiunile alese, departe de a fi facutu vre-o isprava, ele nici ca s'a constituitu inca. Prin urmare acésta „dispositiune memorabila“ se reduce simplu la alegerea functionarilor, la crearea formei góle.

c) Primirea propunerei a stabilí unitatea ortografiei cu litere „strabune.“

„Unu evenimentu de totu memo-

ralibale! Unu resultatu de insemnatate si importantia mare pentru literatur'a româna.“

Bine sciindu, ca Asociatiunea n'a contribuitu intru nimic'a la deslegarea cestiunii orto grafice totu „evenementul memorabile“ remane a fi redus la — primirea propunerei.

d) Infintiarea academiei natuionale de drepturi.

Déca pretindemu dela cine-va o cunoscintia lamurita despre miseri'a spirituala si materiala a poporului român trebuie mai inainte de tóte se pretindemu acésta dela Asociatiunea transilvana. Cum a potutu ea dara pre tempulu acel'a, cändu statistic'a ne spune, ca in Transilvan'a din 1000 juni in versta de 20 ani numai 149 sciu ceti si optu sute cinci-dieci si unul (851) suntu lipsiti inca de orice cultura, cum a pututu dicu ajunge Asociatiunea la scalciat'a idea de a decide infintiarea unei academii natuionale de drepturi?

Necesitatea unei instructiuni academice la unu poporu lipsitul de cultur'a elementara este negresitu ilusorica, fara intlesu si in contra legilor naturale de desvoltare.

Astfelui fiindu dispositiunea, ce a facutu Asociatiunea pentru promovarea scopurilor ei, este o noua dovédă despre ilusiunile, de care bolesce aprópe intrég'a nostra activitate publica.

e) Premirea de cărti scolastice.

O dispositiune fára indoiala laudabila. Inse ce folosu produce conclu-sulu neesecutatu? In cei 14 ani ai activitatii sele Asociatiunea n'a premiatu nici o carte, de nu cum-va a castigatu vre-unu premiu famos'a compilatiune a d. Georgiu Vintila dedicata Asociatiunei transilvane. —

Prin urmare si acésta dispositiune a remasu o forma góla si o do-rintia nerealizata. —

f) Edarea unei foi, ca organu propriu alu Asociatiunei.

La 1 Ianuariu 1868 a aparutu organulu Asociatiunei, fóia „Transilvan'a.“ Bazatul pre zelulu celei mai alese inteligintie, ce compune societatea, viitorulu fóiei paré a fi in deplinu asiguratul atâtu cătu privesce colaboranti cătu si abonanti. Partea cea mai insemnatu inse a acestei alese inteligintie, neimplinindu-si nici chiaru primulu obligamentu, impusul de statute a platí tacsele de membri, s'a simtitu cu atâtu mai putienu indatorata a conlucră la prosperarea fóiei si redactorulu „Transilvaniei“ a fostu si este silitu nu a redactá ci a scrie mai intregu numerulu pentru a-lu edá. S'a presupusu apoi mai departe si cu totu dreptulu ca fia-care membru déca nu va conlucră celu putienu si va tiené de datorie a aboná fóia si se ya interesá de cuprinsulu ei. Inse de-si Asociatiunea numera mai bine de 2000 membri (celu putienu pre hartie) totusi numerulu abonantilor abiá se urca la 3—400. — Déca dara insusi membrii societatilei dispretilu fóia, ore sa ne mai mirâmu vedindu-o despretiluita de altii? Sa ne mai mirâmu cändu unu literatu eminentu se esprima despre „Transilvan'a“ in urmatoriulu chipu:

„Ea crede ca inaintéza literatur'a, cändu inmultiesce cifra côleloru periodice in literatur'a româna; ca referatele despre Asociatiunea transilvana, ce le publica si din care se vede o lipsa totala de activitate inteligenta, produc unu folosu, fiindca suntu protocoile subscrise de unu presiedinti si de unu vice-presiedinti si de unu secretariu, ca elucubratimile gimnasiastu ale dlui T. asupr'a economiei politice si trombitiariile dlui P. asupr'a literatur'e române cu „prestantia“ ei si asupr'a necessitatii unui Panteonu, in care sa figureze si invetitii români „cari asuda pre piscurile tiepesie ale filosofiei“ suntu fapte meritorii de sciinta, fiindca s'a rostitu cá discursi solemne intr'o adunare anuala a

*) Dupa conspectulu publicat la a. 1872.

**) Transilvan'a, fóia Asociatiunei a. V. 17. 18.

Asociatiunei pentru cultură poporului român." *)

Prin urmare cu edarea foiei „Transilvania“ s'au satisfacutu in ce pri- vesce form'a postulatului statutelor, insa nici odata cerintelor, ce se facu la unu organu propriu a unei societăți literarie.

g) Asediarea unui „Albumu“ si a unei „cărți de aur“ — bagséma pentru „antehuptatorii naționali“. Dau-nă ca nu s'a decisu si cladirea pantheonului pentru „atletii“ dlui I. Popiu!

„Acesta suntu, stralucita adunare generale, resultatele materiali si intelectuale ale Asociatiunei pentru literatură română si cultură poporului român.“ Astfelii termina presiedințele cuventulu seu de deschidere, — — — — —

E significativu, ca totu pre ace-lă-si tempu cându Asociatiunea a decisu înfiintarea unei academii s'a constituitu o societate pentru înfiintarea unui teatru naționalu.

Déca înfiintarea unei academii la poporul român, lipsit de cultura elementara, este in contră legilor naturale de desvoltare si fără folosu realu, atunci cladirea unui teatru naționalu este in lips'a actorilor, in lips'a dramelor si in lips'a publicului, de care sa fia sustinutu, o curata absurditate, esplicabila numai prin ilu-siunile si esagerările nemarginite, de care suntu cuprinse spiritele conducătorilor nostri.

Tient'a nōstra nu pote fi alta decât progresul. Precum natură este supusa la legi neschimbabile asiā si cultură unui popor e constrinsa la legi, cari nu potu remanea desconsiderate. Silitu a trece prin tōte fazele unei desvoltări naturale unu poporu nu pote ajunge dintr'odata dela barbaria la culmea civilisatiunei. Nici natură, nici istoria civilisatiunei nu cunosc sariturile. Lipsit de cunoștințe elementare, poporul român nu pote trece la o trépta de cultura mai inalta inainte de a-si fi castigatu acele cunoștințe elementare, cari formează fundamentulu fia-cărei culturi. Introducendu dara la poporul român institutiunile unei civilisatiuni perfecte in lips'a cunoștințelor elementare amu calcatu legea civilisatiunei si amu pacatuitu fatia cu progresul. Fiindu aceste institutiuni cu totul straine culturei române amu creă prin introducerea loru ierăsi numai nisice forme găle fără intielesu si fără vre-unu folosu realu pentru progresulu culturei si „tempulu, avereia, tări' a morală si agerimea spirituale, ce le-amu intrebuintiatu pentru lucrarea gresita, le amu perduț in veci pentru lucrarea cea trebuinciosa si cea adeverata.“

Trebue dara sa ne silim a inlatură totu ceea ce nu a potutu prinde radecini pre pamentulu nostru; a schimbă si a desvoltă intr'unu sensu originalu si adoptatu cu gradulu de cultura actualu alu poporului, ceea ce va fi dovedit, ca are vitalitate; a urmarí si a scôte la lumina mai cu séma totu ceea ce, resultandu din trebuințele zilnice, din organisațiunea naturala a societăției nōstre, aru avé mai multu dreptu la esistintia, decât nisice teorii abstracte si reu intieles. Trebuie sa ne petrundem inainte de tōte de cunoștință, ca introducendu apărenteile unei civilisatiuni mai perfecte, nu insielāmu prin acést'a pre nimenea, nici asupr'a culturei nici asupr'a puterei nōstre; trebuie intr'unu cuventu sa rumpemu odata pentru totu-déun'a cu minciun'a perpetua, pre care amu introdus'o in tōta vieti'a nōstra. Numai privindu lucrurile precum suntu, numai cercetandu in antecedentele istorice si drumulu urmatu, cu sănge rece si fără passiune causele stării actuale, numai inturnandu-ne la observarea unei juste proporțiuni in-tre tielurile urmarite si midilōcele d-

care dispunem, vomu intrá intr'o des-voltare normala si progresiva.“

Diet'a Ungariei.

In siedinti'a casei representative din 19 Septembre n. se ceteresc, autentica si se sigiléza adres'a la cu-ventulu de tronu, spre a se tramite prin ministrul presedinte Majestătiei Sele.

Se verifica deputatii dificultati C. Fügh, E. Hedry, I. Sonngott si Mich. Szabo.

Dupa aceste ministrul C. Szell substernendu preliminariulu bugetului pre anulu 1876 ia cuventulu pentru a desfasură intr'unu esposeu lungu si detaiatu starea financiale actuale a statului ungurescu. Dupa acestu esposeu bugetulu aréta o crutiare in sum'a de 8.617.000 fl., bilantiulu s'a amelioratu cu 10 milioane, deficitulu neacoperit u redus la 11 milioane, dura aici suntu de a se compută inca 2 1/2 milioane pentru procurarea tunuriilor, o erogatiune acést'a, pre care guvernulu o va aperă totu-déun'a fiindu necesaria, mai departe inca 2 milioane pentru înfiintarea inspectoratelor de contributiune, cari voru administră dările directe. Acestu deficitu inse-trebuie acoperit, pentru convertarea datorielor de statu si a drumurilor de feru, precum si regularea valutei se potu resolve numai, cându bugetulu se afla in buna ordine, dreptu acea se ceru sacrificie mari si ministrul propune spre scopulu acesta introducerea unei contributiuni genera-le de venitul de 3 1/2, percente care va restabilí ecuilibrul in bugetu si va reduce deficitulu pre 1876 so-cotindu-se aici tōte erogatiunile mari, la 8.590.000 fl. Acestu deficitu se va acoperi din bani de imprumutu, cari mai ajungu inca pâna la 1877. Pentru a preventi lips'a ce se ivesce totu deun'a in prim'a dijumetate a anului, se va înfiintă unu fondu de manipulatiune. Spre acestu scopu inse si pentru a convertă la olal-ta tōte imprumuturile unguresci, ministrul are de cugetu sa contraga unu imprumutu ungurescu de renta in sum'a de 300 milioane, si acestu imprumutu se va pute contrage numai déca Ungaria va dovedi, ca pote regula bugetulu seu din propriele sale puteri.

Acestu espoesu fu intempinat de unu aplausu generalu si dupa acést'a s'a amanatu diet'a pâna la 4 Oct.

Ilustrulu poetu alu Franciei, unulu din cele mai mari geniuri ale omenirrei, Victor Hugo, invitatu sa ia parte la Congresulu pâcei, care se tiene in fia-care anu in Elvetia, a respunsu prin urmatoreea scrisoare:

Congresulu pâcei are buna voin-tă a-si aduce aminte de mine si a me chiamă. Suntu profund miscat de acést'a.

Nu potu decât sa repetu conce-tatiilor mei din Europă ceea ce le-amu disu dejă de mai de multe ori dela anulu 1871, atât de fatalu pen-tru universulu intregu. Sperantile mele nu suntu sfarimate; suntu numai amenate.

In presentu suntu două actiuni in civilisatiune: un'a pentru, alt'a contră; actiunea Franciei si actiunea Germaniei. Fia-care din ele tinde sa creeze o lume: Germania voiesce sa creeze Germania; inse ceea ce vrea Francia sa faca, este Europa.

A face Germania, este a construim imperiulu adeca nōpte; a face Europa este a nasce democratia, adeca lumină.

Fără indoială ca intre cele două lumi, un'a intunecosă, alt'a stralucitoră, un'a falsă, alt'a adeverată, alegerea este facuta.

Viitorul va desfintă Germania si Francia; elu va inapoiá uneia par-tea sea despre Danubiu, celei-lalte par-tea sea către Rinu, si va face ambe-

loru acestor'a darulu magnificu: Eu-ropană, adeca marea republica federală a contenantului.

Regii se unescu spre a se combat, si facu intre ei tractate de pace cari sfersiescu prin resbelu. De aci aceste monstruoase aglomerări, contrarii ori-cărui progresu socialu, contrarii revolutiunei francese si libertăției popórelor. De aci Wellington si Blucher, Pitt si Cobourg; de aci acesta crima numita sănt'a-alianta; cine dice alianta de regi, dice alianta de vul-turi. Acesta fratia fratricida se va sfersi, si Europei regilor coalisati va succedă Europa popórelor unite.

Astadi? Nu? Mâne? Dă!

Sa avemu dura credintia si sa asteptăm viitorul.

Pâna atunci nu vomu avea pace. O dicu cu durere dura cu tăria.

Francia desmembrata este o calamitate umana. Francia nu este pentru Franchi ci pentru lume; pentru că crescerea omenescă sa fia normală, trebuie că Franchi sa fia intréga; o provincia care lipsesc Franciei, nu este o fortă de care e privatu progresulu, ci este unu organu ce lipsesc genului umanu; pentru acést'a Franchi nu pote nimică concedă din Franchi. Mutilarea ei mutilă civilisatiunea.

Afara de acestea, suntu preste totu frânturi, si in acestu momentu auditi un'a strigandu, Erzegovină. Vai! Nici unu somnu nu este posibilu cu plage că acestea: Poloni, Cretă, Metzulu si Strasburgulu, si dupa fronturi că acestea: Imperiulu germanu in plinu secolulu alu XIX; Parisulu violatul de Berlinu; cetatea lui Fredericu II insultandu orasul lui Voltaire; săntieni fortie si ecuitatea vio-lintie proclamate; progresulu palmutu pre obradiulu Franciei. Printre acestea nu se propaga pacea. Pentru a pacifică trebuie a imblandi; pentru a imblandi, trebuie a dă satisfactiune. Fraternitatea nu este o afacere de suprafatia. Pacea nu este o superpo-sițiune.

Pacea este o resultanta. Pacea, totu astfelii că si aurora, nu se decretă. Cându consciintia umana se simte de ecuilibru cu realitatea so-ciale; cându imbucatirea popórelor a facutu unitatea contienentelor; cându cotropirea numita cucerire si usurparea numita regalitate au disparutu; cându nici o lessiune nu se mai face fia unui individu, fia unei nationalități de către vecinu; cându seraculu intielege necessitatea muncei si bogă-tulu maiestatea ei; cându partea ma-teriale a omului se subordonă celei spirituale; cându passiunea se lasa a fi invinsa de ratiune; cându vechie legi: a luă, succede nouă legă: a in-tielege; cându frati intre spirite se prijina pre armonia intre sine; cându tatalu este respectat de copilu, si cându copilulu este venerat de tata; cându nu mai este alta autoritate decât autorulu; cându nimenea nu pote dice cui-va: tu esci vit'a mea; cându pastoriulu face locu doctorului, si stân'a (cându dicem stâna, dicem macelaria) face locu scolă; cându este identitate intre onestitatea politica si onestitatea sociale; cându unu Bonaparte nu mai este possibile susu, precum unu Troppmann nu mai este pos-sibile josu; cându preotulu se simte judecatoriu, si judecatoriu se simte preotu; cându religiunea este integra si justitia adeverata; cându frunta-riele se stergu intre o natiune si alt'a, si se restabilescu intre bine si reu; cându fia-care omu 'si face din propriu sea intielege piune unu felu de patria interioara, atunci, totu astfelii precum se face diua, se va face si pacea: diu'a cu radicare sôrelui, pacea cu radicare dreptului.

Astfelii este viitorul. Eu 'lu salutu.

„Aleg. Lib.“ Victor Hugo.

Administration de mustă in fundulu regiu.

Sibisciul in 1 Sept. 1875.

(Fine.)

Acum inspectorulu nostru se tie-nù de locu si cugetă numai pentru cultivarea lui, acésta i succese pré usioru; căci fiindu amic bunu cu dlu administratoru dela baia de feru de aici, — acesta mijloci, de cătă-va lu-cratori dela baie, venira in tōte dilele, lucrara cu palmele, cultivă pamentul si semană crumperi si cucuruzu totu pentru dlu inspectoru, platindu-se nu dela inspectorulu, ci dela baia in-rendu cu cei ce au lucratu la feru in baie.

Locuitori din comună nōstra pentru acésta fapta ilegală conturban-du-se fōrte tare in contră inspecto-rului si a judeului, unii se pusera si mai taiera unele sadite de salce ce le adise impregiurulu locului, strică santiul ce-lu facuse impregiuru la care cându mergea la Orestie descoperiā acésta fapta la toti domnii cu cari se intalniā, in urma se mai resculara cu larma si asupr'a judeului dicandu-i: ca nu pentru aceea l'au pusu jude, că sa daruiescă inspectorului din pasiunea satului. — Acestea vediendu inspectorulu nostru I. Schuler cugetă ca aru fi mai bine sa abdica dela aceea că loculu sa fia de cinste; asiā tocmai in văr'a acésta venindu odata la noi imbiā membri din comuna sa primescă pentru locu 20 fl. fără că ei sa cera; — ei i si spusera ca nu vreau bani pentru locu, — densulu inse spunendu-le ca asiā are voia dete banii casierului, si se tiene de locu pâna astadi. Dara a potutu inspectorulu nostru sa dea, ca de atunci incocé a luatu impatratu din cass'a nōstra comunala, căci numai cându vine odata la amicul sei in baie, si trecendu prin mijlocul satului se abate pre la casierulu si ia din cassa căte siése pâna in siépte fl. v. a.

Tōte acestea 'mi iau voia a le descoperi pentru aceea că, onor. pu-blicu in specialu — jurisdictiunea com-petenta sa nu créda, — sa nu se lase sedusa de violențele dlu inspectoru Iositu Schuler; care astadi i place sa dica ca n'a cerutu, si n'a fostu fatia cându i s'a daruitu loculu; cum pote densulu afirmă asiā ce-va, cându singuru i chiamă, le aretă unde, si me-sură cătu, apoi informă pre judele cum sa ia la protocolu; pote densulu ore intarí inaintea jurisdictiunei com-petente prin juramentu cumca: n'a cer-putu? n'a mesuratu loculu? n'a infor-matul pre judele cum sa lucre, că mem-brii comitetului sa-i daruiescă lo-culu, că cinste, si cum sa ia la proto-colu? in urma vediendu cumca ju-risdictiunea competenta 'lu va trage pote la respondere, nu ia imbiatu, nu ia facutu de primira si bani pentru locu; pote densulu mai departe néga-ca, cându e in cancelari'a nōstra co-munala, déca vre-unul dintre mem-bri nu vorbesce dupa placulu seu, nu vrea sa-lu bage in séma, dicendu-i sa taca sa nu balacaréscă, ba că sa pote lucră totu-déun'a dupa placu, nu inga-dui in cancelari'a nōstra pre nime-nea sa asculte; tocmai parochulu no-stru simtiendu ca invétia mem-brii sa fia cu mare atentiune in afacerile loru — sa nu primescă bani pentru locu, — si ca, locuitori si nu sufere că densulu sa le ia din pasiunea satului; a disu ca nu e membru, si nu-i e ier-tatul a asculta, — căci densulu inspec-torulu că fostu deputatu la Pest'a — nu scie de vre-unu paragrafu in legea comunală, in care sa se dica, ca adu-nările comunale suntu publice si aru fi iertat macarul parochului a asculta. Despre starea casei comunale dicu-nu mai pre scurtu, ca de-si are unu venitul anualu bunisoru, incătu aru putea in fia-care anu sa se adune in cassa o suma considerabila, totusi in-spectorulu nostru asiā potrivesce lu-crulu, incătu de cătă-va ani fiindu den-sulu că inspectoru n'avemu in cassa nimic'a gață, apoi cându avemu lipsa

trebuie sa imprumutam, precum la renovarea bisericei imprumutaremu o mii de fl., cu care densulu se lauda ca, numai pentru onorea densului amu potutu capetă — ceru apoi pentru acesta mare facere de bine locu din pasiunea satului; — densulu că sa pôta face si cu cass'a dupa placu nu cercetéza in fatia membrilor din comuna, nu le arata cuitantiele care suntu necesarie si care de prisosu, ba de cele mai multe ori face pre bietulu cassieriu de merge cu ele in traista la Orestie, ca scie ca nici odata nu merge golu, — apoi sa cutedie numai vre-unu membru a dice, ca sa se cercetdie starea cassei in fatia tuturor la cancelaria, — ca cutare spese aru fi de prisosu — si se véda numai cum ii striga sa taca sa nu balacaréscă, căci nu pricepe. . . .

Ne va reflectá pôte cine-va, căci nu facem aratare pentru astfelie de lucruri? — s'a facut ce e dreptu aratare, inse dlu judeeti de aici in locu de a face cercetare in fatia locului dice, ca jurisdictiunea n'are de a trage la respundere pre unu inspecitoru pentru ceea ce lucra in comune; dara locuitorii nostri a facut aratare si la inaltulu ministeriu ungaro-regiu de interne, vomu vedea respunsul.

Pentru locuitorii din Sibisiu
Elia Popoviciu,
parochu gr. or.

X Ferihazu in 11, Septembrie 1875.

Dle Redactoru! Repetitele rogori atâtu verbale cătu si scripturistice cu cari s'a adresatu locuitoriicomunei Ferihazu de unu anu incóce cătra prea venerabilulu consistoriu, pentru esmiterea unei comisiuni in caus'a scólei respective a bunului scólei confesionale gr. or. române de aici a remasu pâna adi nesatisfacute.

Cui aru fi de a se ascrie peccatul acesta? — Prea venerabilului consistoriu séu vre unui Domnu denumitul din partea prea venerabilului consistoriu pentru de a satisface rogareide in caus'a scólei susu amintite?!

Scóla din Ferihazu a fostu pâna acum'a un'a dintre cele bune a tractului Sighisorei. — Poporulu prelângă tóte celealte greutati abea suportabile s'a nisuitu a-si sustinea scóla loru conformu legilor si a contrastastu pâna acum'a-nu fâra succesu-atacatelor comunalisti cu barbatia. —

Bunulu amintitei scoli este in mân'a comunalistiloru. — Revindecarea acestui bunu singuru numai prin esirea cerutei comisiuni in fatia locului mai este posibila, — si totusi prea venerabilulu consistoriu n'a facutu inca nici unu pasiu séu pôte a denumitul pre vr'unu domnu de aceia care in interesulu comunalistiloru in contilegere cu acestia nu iasa la fatia locului.

Poporulu cu totulu numai prin recâscigarea bunului scólei sale va potea in viitoru sa si sustiena invetiatori harnici conformu legilor insa nu prin repartiune (aruncatura:) că in anii trecuti; — elu bietulu blastemă in desparare superiotatea scólei sale si dice ca cum pôte se inainteze, déca barbatii natuinei nu le stau intru ajutoriu si nu se intereséza pentru innaintarea loru. Uniculu radimul alu poporului din Ferihazu fatia de scóla sea confesionale a fostu si este venerabilulu protopresbiteru Zacharie Boiu inaintatu in etate si notariulu scaunului protopopescu Domnulu D. V. Moldovanu, carele cu o constantia si barbatia ne mai invita in tractulul nostru a inbarbatatu poporulu si a aparatu singuru scóla si dreptulu scólei confesionale amintite asi-a-incâtu chiaru in persóna a fostu atacatu de conductoriul comunalistiloru Ioanoviciu Zacharie intrunu modu dobitocescu.

Poporulu nu e in stare a multiam destulu domnului Moldovanu pentru luptele mari ce le-a avutu acesta

pentru poporu si scóla, — fia insa siguru ca numele i este intiparitul cu litere de auru in anim'a fiacârui locutoriu binesemtitoriu din Ferihazu si va remanea nestergibilu in veci. — Déca prea venerabilului consistoriu archidiecesanu că senatu scolarul i diace in interesu natuinalu caus'a scólei de atâtea ori amintita milostivescase a denumi in curendu unu barbatu demnu pentru pertractarea aceleia in fatia locului, — barbatu din majoritatea sinodului archidiecesanu, carele se lucre cu interesu natuinalu inse nu privatu dupa cum le place a lucrâ, de comunu, celor apartienatori minoritatâei din Sibiu.

La dimcontra scóla numita e espusa pericolului, căci poporulu obositu si confusu de atâtea amenintiari ce vinu a supr'a scólei sale iéra ajutoriu de nici unde, incepua a desperá, si invinsu in dreptulu seu de comunalisti va fi nevinovatu, vinovati insa superiorii scólei, carii n'a satisfcutu rogarilor bietului poporu si nu l'a sprijinitu in dreptulu seu. —

Atacatorii comunalisti suntu iusesi fi a comunei:

Câti-va români afara de acestia tigani, nescari slugitori a contelui Haller, — pre toti acestia i atrage Ioanoviciu Zacharie conducatoriu loru cu amenintiari asiá incâtu bietii ómeni de si cunoscu pasulu loru retacit, totusi inspaimentati si amenintati de numitulu conducatoriu lu partinescu numai că sa fia scutiti de furi'a lui cea neumana. —

Comunalistii acestia striga, ca comisiunea ceruta nu va esi la fatia locului si incepua a inviersiună poporulu asupr'a preotimei dicându ca chiaru scaunulu protopopescu si preotii locali o in piedeca precându e mai multu credibilu ca aru fi ei in astfelie de contilegere cu domnulu respectivu denumitul din partea pre venerabilului consistoriu. — Unu interesatu.

Varietati.

* Scóla noua in Sabiu. Comun'a biserică gr. or. din cetate in Sabiu, dupa pregatirile facute cu mai multi ani inainte, a infinitatul cu incepulum anului scolasticu 1875/6 in casele sale parochiali (strad'a măcelarilor Nr. 39) o scóla elementara pentru copii incepatori de ambe secsele. Ne tienemu de placuta datorintia, a aduce acest'a la cunoșcinta publicului nostru romanu, si totudeodata chiamam atentiu onorabililor parinti asupr'a acestei scóle, carea provine cu unu invetiatoriu qualificatu, avemu firma sperantia, ca va inainta pre elevii sei astfel, incâtu aceia din scóla acest'a sa pôta intra fara intrerumpere séu scadere in clasele urmatore superiori ale scólelor normali din locu séu de aiurea. Aru fi in interesulu nostru nationalu — bisericescu, că parintii sa reflectedie asupr'a acestei scóle, la carea didactrulu s'a statoritu pentru anulu intregu numai cu 2 fl. v. a.

* Concertu. Marti sér'a avuramu ocasiune a asculta concertul dlu Micheru. Program'a a fostu compusa din piece clasice dupa cum anunciarumu, adeca: Beethoven, Sonata (in F dur); Spohr, concertu (in D moll). Bach, aria pre cord'a G, Beethonen, Sonate (in D dur) andante et rondo; Mandelsohn, adagio in fine din productele sole proprie, dôue romantie si hora floricită si o nocturna executata de dlu concertisii singuru. Si partea technica, dara si cea a simtiemntului cu carea dlu Micheru c-nstringe instrumentulu seu se verse cându torrentii cei lini si undulatori de tonuri, cându sa siptesca in pianuri sunetele cele mai cu rate, mai adauge tienut'a cea neforitata amu dice nepretensiva, — promit, ca fiului Romaniei carele a pasit marti sér'a in sal'a dela imperatulu romaniloru, are sa fia o adeverata celebritate musicale. Sonatele ari'a pre cord'a G si adagio de Men-

delsohn a trecutu in precisiune si far-mecu chiaru si preste asteptarea ómenilor de specialitate. Romantile si hora Floricica, cu deosebire partea din urma a acestei, a trebuitu sa se repetésea. Nocturnu, o compusetiune in stilu romanescu, n'a fostu intielésa de straini si de aceea si mai putienu placuta. Dlu Micheru va pleca pentru perfectiunarea sea in arta la Parisu. Ii dorim totu ce doresce si densulu siesi.

Concursu.

In urm'a parintescului ordinu alu Ven. consistoriu archidiecesanu din 17 Iuliu a. c. Nr. 2134. se escrie prin acésta concursu pentru postulu de protopresbiteru in tractulu Agnitei cu terminu pâna la 12 Octobre 1875 st. vechiu.

Emolumentele suntu: competitioane si tacsele protopresbiterali obicinuite.

Concurrentii la acestu postu suntu provocati a asterne la Ven. consistoriu archidiecesanu pana la terminul susu numitul concursele loru instruite cu documente despre absolvarea studieloru gimnasiali si clericali, despre servitiele bisericesci si scolastice de pâna acum amesuratul prescriseloru Stat. org. §. 53. séu se corespunda dispositiunilor provisorie §. 16. a. ale Sinodului archidiecesanu din anulu 1873, respective celor din an. 1874. Nr. protocol. 27.

Noerichiu in Augustu 1875.

La insarcinarea comitetului protopresbiterale.

(2-3) Gregoriu Maieru m. p. administratoru ppresbiterale.

Concursu.

Pentru ocuparea postului protopresbiterale in nou infinitatulu protopresbiteratu gr. or. alu Câmpie cu residintia in Mociu se escrie concursu pâna la 15 Octobre a. c. st. vechiu.

Concurrentii voru avea a asterne concursele sale pâna la terminul pusu la Ven. consistoriu archidiecesanu in Sibiu instruite cu documente conformu prescriseloru Stat. org. §. 53. si a conclusului sinodului archidiecesanu din anulu 1873. §. 16 a. (Dispositiuni provisorie:) séu celui din anulu 1874. Nr. protocol. 27. respective se documenteze absolvarea studieloru gimnasiali si teologice precum si servitiele bisericesci si scolastice prestate pâna acum in archidiecesa nostra.

Emolumentele impreunate cu acestu oficiu suntu: competitioane protopresbiterali si tacsele usuale.

Din siedint'a comitetului protopresbiterala tienuta la Mociu in

10 Augus 1875.

Vasiliu Rosiescu, m. p. prot. si comisariu consist.

(2-3) Simeonu Moldovanu, notariu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunilor invetiatori la scólele confesionale greco-orientale din comunele mai josu insemnate in protopresbiteratulu alu II alu Brasovului se escrie pâna la 1 Octobre a. c. st. v.

1) Bastelecu cu salariu in bani si naturali 120 fl. v. a.

2) Deberleu, eu léfa in naturali si bani 121 fl —

3) Ozunu cu salariu in bani, naturali si lemne 130 fl —

4) Ormenisiu in bani si buate 106 —

in tota comun'a este si quartiru naturalu.

Concurrentii dela cari se cere sa fia si Cantori la biserica, voru asterne petitiunile loru instruite in sensulu statutului organicu la oficiul protopresbiteralu in Brasovu, pâna la terminul prefisutu.

Brasovu in 4 Septembre 1875.

Ioanu Petricu, protopopu.

(2-3)

Concursu.

Reinfintiendu-se scóla romanésca gr. res. din Caransebesiu cu doua clase: se escrie concursu pentru doi invetiatori si anume:

1- Pentru unu invetiatoriu la princi cu salariu anualu de 400 fl. v. a. si cortelu.

2. Pentru unu invetiatoriu la fete cu salariu anualu de 300 fl. v. a. si cortelu.

Doritorii de a câstigá vre unu postu din acestea au se si inainteze recursele loru la protopresbiterulu Caransebesiu Nicolau Andreioviciu pâna la 1 Octobre a. c. stil. vechiu.

Caransebesiu din siedint'a sinodului parochialu tienuta in 31 Augustu 1875.

Andreeescu,
protopresbiteru presiedinte.
Teodoru Serbu,
notariu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiuniei parochiale Ungureni de clas'a a III protopresbiteratulu Solnocului de susu; se escrie concursu pâna la 5 Octobre st. v. a. c.

Venitele parochiale suntu următoare:

1. Dela 227 familiu cate 20 cr. biru anualu.

2. Folosint'a fenului si a pomeilor din cimitirul bisericei la olalta sociote dau unu venit u anualu de 30 fl. v. a.

3. Tacs'a usitata dela umblarea cu crucea la Botezulu domnului 10 fl. v. a.

4. Alte tacse stolare computate facu sum'a de 200 fl. v. a.

Tôte acestea la olalta computate dau unu venit u anualu de 285 fl. v. a. 40 cr.

Concurrentii au asi trimite petitioanele loru la subsrisulu pâna la terminul pusu, instruite in sensulu Statutului organicu si alu conclusului sinodului din anulu 1873 in privint'a intregirei parochielor.

Cupseni in 4 Septembre 1875.
In contilegere cu comitetulu parochialu.

Samuilu Cups'a,
protopopu gr. or.

Nr. 2630. Pl.

Concursu.

Devenindu in vacanta din fundatiunea Mogiana unu stipendiu de 190 fl. v. a. menitul pentru ascultoriori la vre o academia din patria, si 2 de căte 50 fl. v. a. pentru gimnasisti séu realisti, de asemenea din fundatiunea Franciscu-Josefina dôua stipendi a 50 fl. pentru gimnasisti séu realisti, — pentru conferirea loru se escrie prin acésta concursu.

Competitorii suntu provocati a si substerne cererile sale instruite cu atestatul de botediu, ca suntu de religiunea gr. or.; cu testimoniu scolasticu despre sporul facutu in studii in semestrulu espiratu, precum si eu atestatul de paupertate, — la consistoriul archidiecesanu celu multu pâna la 8 Octobre a. c. st. vechiu.

Din siedint'a consistoriului archidiecesanu plenariu

Sibiu, in 10 Septembre 1875.

3-3

Concursu.

In protopresbiteratulu gr. orient. a lui tractului Hatieg, se deschidu prin acésta doue concurse pentru ocuparea statiunilor invetiatori si anume in comunele:

a) Sanpetru afiliat cu com. Sacel;

b) Baesshi afiliat cu com. Rusioru.

Emolumintele pentru fisele care din aceste doue statiuni suntu cate 250 fl. v. a. Cortelul naturalu si lemne de focu.

Doritorii de a competă la aceste doue statiuni au asi asterne concursele loru bine instruite la subsrisulu, pâna in 1 Octobre a. c.

In contilegere cu comitetele parochiale, Hatieg in 5 Septembre 1875.

I. Ratiu,
protopopu.